

NAWSZYĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 pl subst praet nawszeły się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład); poza tym XVIII w.: nawszyć.

Nabawić się wszy; przen: zanieczyścić się, zarazić się [czym]:

Zwrot: »wszytkim złym się nawszyć«; Praw y śpráwiedliwości powagá zá iáie/ Wśzytkim złym się nówśzely [!] dobre obyczáie RybGęśli C3.

ZCh